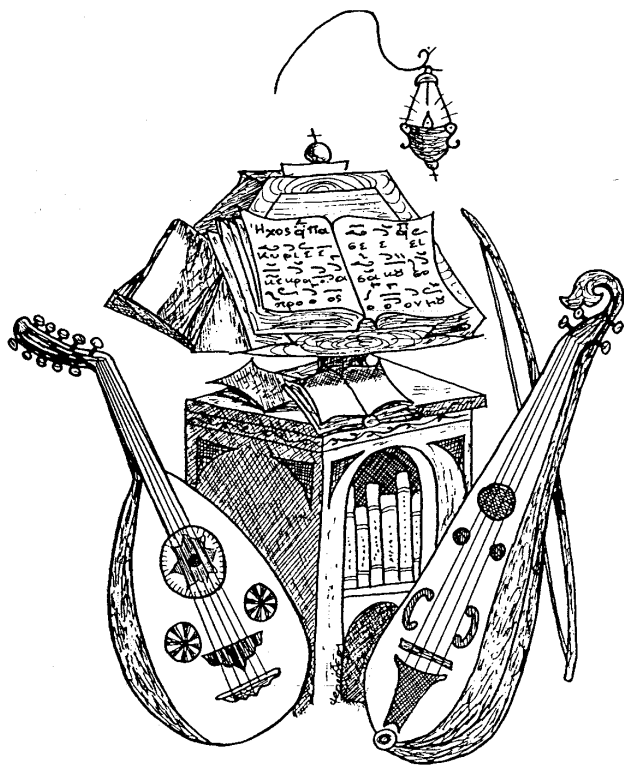

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

«Λεῖδω ξυνετοῖσι,
θύρας δ' ἐπώθεσθε
βέβηλοι»
(Ορφικόν)

ΕΤΟΣ Α' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ. 5
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2006

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ # ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΙΤΩΛΙΑΣ 2 Τ.Κ. 16341 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΘΗΝΑ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341 Αθήνα
Τηλ. 210-9920182 FAX: 2109960505

ΚΩΔ. 7587

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- 1. Ακρίδας Θεόδωρος**, Πρόεδρος
Αιτωλικού 101, Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-28383 ή 24742
- 2. Ζαρακοβίτης Κων/νος**,
Γεν.Γραμματέας
Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341
Τηλ. 210-9920182 & 210-9918584
- 3. Κατσιφής Βασίλειος, Α΄**
Αντιπρόεδρος
Μεγ. Αλεξάνδρου 27, Ηλιούπολη 16346
Τηλ. 210-9707808
- 4. Παπανικολάου Θρασύβουλος**,
Β΄ Αντιπρόεδρος,
Κατσιμίδου 31, Θεσσαλονίκη 54838
Τηλ. 2310-210074
- 5. Σαλάτας Σπυρίδων**, Ταμίας
Ανοιξεως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092
- 6. Καμπίτσης Δημήτριος**, Ειδ.
Γραμματέας
Αρκαδίου 20, Χαλάνδρι 15231
Τηλ. 210-6740335
- 7. Θεοδωρακόπουλος Φώτης**, Μέλος
Κιλκίς 2, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 & 26910-68018
- 8. Αποστολίδης Γεώργιος**, Μέλος
Γράμμου 70, Καστοριά 52100
Τηλ. 24670-87126
- 9. Καρανδρέας Λάζαρος**, Μέλος
Σιβρισαρίου 35, Βύρωνας 16232

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος**,
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259
- 2. Κότσικας Δημήτριος**
Σώσσου 29, Βύρωνας 16233
Τηλ. 210-7600421

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

Αιτωλίας 2, ΤΚ 16341 Ηλιούπολη
Τηλ. 210-9920182 FAX: 2109960505
ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον

Θεόδωρος Ακρίδας
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Θεόδωρος Ακρίδας**
Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος –
Συγγραφέας.
- 2. Δρ. Κων/νος Ζαρακοβίτης**
- 3. Βασίλειος Κατσιφής**
Πρωτοψάλτης-Μουσικολόγος-
Συγγραφέας.
- 4. Παπανικολάου Θρασύβουλος**
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Άρχων Μουσικοδ/λος του Οικουμενικού
Θρόνου.
- 5. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος**
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης-Άρχων
Υμνωδός της Μ.Τ.Χ.Ε.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Χρήστος Παπαδημητρίου, Δικηγόρος,
Χαρ. Τρικούπη 37,
Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-22838

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

Ηλιούπολη: 09-03-2006

**Προς: Τον Γραμματέα Συνοδικής Επιτροπής επί
της Εκκλησιαστικής Τέχνης, Μουσικής και
Χριστιανικών μνημείων
Γεναδίου 14 Αθήνα 115-21
ΦΑΞ: 210 7272210**

Πανοσιολογιώτατε Πάτερ Φιλόθεε,

Σχετικώς πρόσφατα ο πρώην Μητροπολίτης Πατρών κ. Νικόδημος μετά από πρόσκληση-ανάθεση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος υπέβαλε σ' αυτή Υπόμνημα περί του καινοφανούς μουσικολογικού θέματος. Στο Υπόμνημά του αυτό ο κ. Νικόδημος, δόκιμος εκτελεστής του Πατριαρχικού ύφους της ψαλτικής, αποφαίνεται ότι «δια του συστήματος Καρά διακυβεύεται το γνήσιον και αυθεντικόν Πατριαρχικόν και Αγιορείτικον ύφος». Επί τη βάσει του Υπομνήματος αυτού, η Ιερά Σύνοδος απεφάσισε ότι εμμένει εις την μέθοδον των Τριών Διδασκάλων αποφεύγοντας να εκφραστεί περί της ορθότητας του συστήματος Καρά θετικά ή αρνητικά.

Ο πρώην Γραμματέας της Αρμοδίας Συνοδικής Επιτροπής επί της μουσικής σε άρθρο του στο περιοδικό «**Εκκλησία**» αναφέρει ότι σύμφωνα με τον κ. Αγγελόπουλο η συμβολή του Καρά στην ψαλτική υπήρξε θετική. Σε πρόσφατη τηλεφωνική συνομιλία μαζί του, μου είπε ότι ο Αγγελόπουλος αυτά που διδάσκει τα διάβασε και καλόν είναι να τα διαβάσουν και όσοι δεν συμφωνούν μαζί του. Μου είπε ακόμη πως αυτά που είπε ο κ. Νικόδημος δεν θα ειπεί ότι είναι και σωστά!!

Δεν γνωρίζω ποιες είναι οι μουσικές γνώσεις και εμπειρίες του π. Σεραπίωνα. Διερωτώμαι όμως, βάσει ποίων κριτηρίων η Ι. Σύνοδος ανέθεσε τη σύνταξη του Υπομνήματος εις τον κ. Νικόδημον και όχι εις κάποιον άλλον Ιεράρχην, μη έχοντα ιδέαν μουσικής. Εμείς έχομεν

την γνώμην ότι την ανέθεσε σε κληρικόν που γνωρίζει τα πράγματα καλύτερα παντός άλλου.

Όσοι γνωρίζουν τον κ. Νικόδημο από την εποχήν που ήτο Αρχιδιάκονος του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου και ειδικά την πορείαν του ως αυθεντικού εκτελεστού μεγάλων ψαλτικών μαθημάτων, αποδέχθηκαν την απόφασιν της Ιεράς Συνόδου όπως αναθέσει την γνωμάτευσιν στον κ. Νικόδημον ως ορθήν!

Όταν ο μουσικολόγος κ. Μανώλης Χατζηγιακουμής επέλεξε παραδοσιακούς εκτελεστές της ψαλτικής για να καταγράψουν κλασικά μαθήματα ψαλτικής, μεταξύ άλλων και τον κ. Νικόδημο επέλεξε! Δεν διάλεξε ούτε τον κ. Αγγελόπουλο ούτε άλλους της Σχολής Καρά, οι οποίοι βέβαια σιγά-σιγά ένας-ένας ξαναγυρίζουν στην Πατριαρχική παράδοση. Αυτήν την παράδοση που και ο ίδιος ο κ. Αγγελόπουλος ακολουθεί όταν ψάλλει μπροστά στον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη (εν χορώ εννοείται).

Όσον αφορά αυτά που έγραψε ο κ. Αγγελόπουλος ότι δηλ. αυτά που διδάσκει τα διάβασε και να τα διαβάσουμε και εμείς, μπορούμε να πούμε πως και οι Ιεχωβάδες λένουν πως αυτά που διδάσκουν τα διάβασαν όχι οπουδήποτε αλλού αλλά εις αυτήν ταύτην την Αγίαν Γραφήν! Άρα σημασία δεν έχει τι διαβάζεις, αλλά πώς τα ερμηνεύεις και πώς τα κατανοείς!

Πρόσφατα αναγνώσαμε στην Ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος στο θέμα περί ψαλτικής και ποιους θεωρεί η εκκλησία μεγάλους ψάλτες. Μεταξύ αυτών δεν υπάρχει ουδείς εκ των μεγάλων ψαλτών που διεκόνισαν τα Πατριαρχικά και Ελλαδικά αναλόγια. Αντ' αυτών εμφανίζονται κάποιοι που δεν ήσαν καν ψάλτες και μεταξύ αυτών και ο Σίμων Καράς.

Τέλος, το λυπηρόν είναι ότι ενώ η ιερά Σύνοδος διαθέτει Ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας με Διευθυντή τον πολυπράγμονα καθηγητήν Μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών δεν ζήτησε ποτέ από αυτόν να

εκφρασθεί περί του κατά πόσον η συμβολή του Καρά υπήρξε ωφέλιμος ή βλαπτική δια την ψαλτικήν. Δεν νομίζετε ότι κάτι πρέπει να γίνει;

Μετά Σεβασμού

ΔΡ. Κ. Χ. ΖΑΡΑΚΟΒΙΤΗΣ

Γεν. Γραμματέας Υπερμάχων

Κοινοποίηση

1. Μητροπολίτην Πατρών κ. Νικόδημον, Ι. Μεταξά 44, Καλλιθέα, 17671

2. π. Σεραπίωνα Μιχαλάκη, Αρχιμανδρίτην, Ιερά Σύνοδος, Αθήνα

3. Ελλογιμώτατον κ. Γρ. Στάθην, Ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας, Αθήνα

----- . -----

Η ΑΠΟΨΗ – ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Του Αρχοντος Πρωτοψάλτου της Μεγάλης
του Χριστού Εκκλησίας Θρασύβουλου Στανίτσα

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΌΤΙ Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΑΡΧΩΝ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΤΗΣ Μ.Τ.Χ.Ε. ΛΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑΝΙΤΣΑΣ ΣΠΑΝΙΩΣ ΕΞΕΦΡΑΞΕ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΑΛΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΨΑΛΤΩΝ. ΩΣΤΟΣΟ, ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΗΝΕΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΟΛΟ ΤΟ ΟΞΥΤΑΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ, ΕΛΥΣΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΝΘΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ ΣΙΜΩΝΑ ΚΑΡΑ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΞΗΣ: «Ο ΚΑΡΑΣ!! ΤΙ ΝΑ ΤΟΥ ΠΕΙΣ ΑΥΤΟΥΝΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!! ΑΥΤΟΣ ΕΓΙΝΕ ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΟΠΤΗΣ, ΒΡΗΚΕ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΔΩ ΠΕΡΑ, ΜΕΤΑΞΥ ΤΥΦΛΩΝ ΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ Ο ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΣ! Έπιασε όλα τα πόστα, εδώ, επεβλήθηκε διότι δεν υπήρχε άλλος. Ποιος είσαι εσύ Κύριε, να κάνεις την σήμερον ημέραν (αχ! με συγκλύζει αυτός ο άνθρωπος, κάθε φορά που τον φέρνω στο στόμα μου) να κάνεις μετάφραση της παλαιάς παρασημαντικής, σήμερα, σήμερα, στα 1980, το 87, ξέρω και εγώ, το 1975, !! Ποιος είσαι συ, και τι ανάγκη υπήρχε να κάνεις αυτή (σ.σ. την μετάφραση

θέλει να πει) και να λες άλλα αντ' άλλων! Είναι ύφος
αυτό που έχεις, ή έχεις χρονική αγωγή, έχεις τίποτα;
Τι είναι αυτά τα πράγματα; Ποιος είσαι εσύ; Ποιος
σου έδωσε το δικαίωμα να μεταφράζεις την παλαιά
παράσημαντική, όπως την θέλεις εσύ, όπως την
νομίζεις εσύ; Αυτά έχουν γραφεί!! Έχουν
κωδικοποιηθεί!! Τελείωσε!! Ένα κι ένα, κάνουν δύο,
δεν χωράει άλλο!! Δεν μπορεί να λες, «ίνα κράζωσι»
και την πεταστή να την κάνεις άλλες δύο φωνές!!
Όχι Κύριε. Κι από πού ως πού!! Και μόνον αυτό; Με τα
ενδιάμεσα στον πλ δεύτερο, στον πλ τέταρτο. Ή το
τόσο ανέρασμα στο ΔΙ ΓΛ ΔΙ!! Ωχ, είναι σα να λέμε
δεύτερον ήχο ΔΙ ΓΛ ΔΙ, έτσι όπως τον θέλουν αυτοί
βέβαια! Όχι Κύριε!! Ποιος είσαι εσύ; Τι είσαι;»

[Το παραπάνω κείμενο απομαγνητοφωνήθηκε από
την μαγνητοταινία που έχει στα χέρια του ο Βασίλης
Κατσιφής και είναι εις την διάθεσιν του κάθε
ενδιαφερόμενου]

**ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΡΑ
Του Νικολάου Ε. Γιάννου**

Μελίσσια την 03-10-2004

Αφορμή για την διατύπωση των παρακάτω σκέψεων
στάθηκε ο θόρυβος που γίνεται τελευταία με αντικείμενο
τη Βυζαντινή Μουσική με τους υπέρμαχους και τους
παραδοσιακούς ιεροψάλτες από τη μια μεριά και τους
οπαδούς του συστήματος Καρά από την άλλη.

Θαύμαζα τον Σ. Καρά για το έργο της συλλογής
δημοτικών και παραδοσιακών τραγουδιών απ' όλη την
Ελλάδα και τις χορωδιακές εκτελέσεις αυτών των
τραγουδιών από τη χορωδία του Συλλόγου προς διάδοση
της Ελληνικής Μουσικής που ο ίδιος είχε ιδρύσει και
δηιθύνη, μέχρι που άκουσα σε κάποια εκπομπή κρατικού
ραδιοφωνικού σταθμού ένα Κρητικό λαϊκό οργανοπαίχτη
να λέει ότι στην Κρήτη, στις λαϊκές ορχήστρες δεν υπήρχε

λύρα αλλά βιολί και ότι τη λύρα την επέβαλε με το «έτσι θέλω» Ο Σ. Καράς, αναγκάζοντας τους λαϊκούς οργανοπαίχτες να στραφούν στο παίξιμο της λύρας για να έχουν πρόσβαση στις εκπομπές του στην κρατική ραδιοφωνία.

Αυτό δεν είμαι σε θέση να το κρίνω, αλλά και δεν αμφιβάλλω για τα όσα είπε ο λαϊκός οργανοπαίχτης, αν σκεφθώ την εν γένει πορεία του Καρά στη Βυζαντινή Μουσική και τη δύναμη που δίνει η κατοχή μιας τέτοιας θέσης από τον Σ. Καρά να μονοπωλεί τη μουσική μας παράδοση.

Όταν άκουγα τον Σ. Καρά να ψάλλει ή να τραγουδά μόνος του δημοτικά τραγούδια έκλεινα το ραδιόφωνο με σύμφωνη γνώμη της μακαρίτισσας της μάνας μου, που έλεγε: «Τι θέλει κι ανοίγει το στόμα του αυτός ο Χριστιανός;»

Αυτά σε μικρή ηλικία 10-15 χρονών πριν να εγκατασταθούμε οικογενειακώς στην Αθήνα.

Σας πληροφορώ, απλώς, ότι άρχισα να μαθαίνω Βυζαντινή Μουσική χωρίς πιάνο σε ηλικία 8-9 χρονών από τον αείμνηστο δάσκαλό μου (και στο δημοτικό σχολείο) **Ματθαίο Ανδρέου** που είχε μαθητεύσει στον ξακουστό **Εμμανουήλ Βαμβουδάκη**.

Σήμερα ακούμε, στη θέση του Σ. Καρά, τον γνωστό στον ιεροψαλτικό κόσμο κ. Λυκούργο Αγγελόπουλο να φιλοξενεί στις εκπομπές του Κωνσταντινουπολίτες και Θεσσαλονικείς ψάλτες, να τους εγκωμιάζει με τα καλύτερα λόγια, πολλές φορές τον αείμνηστο Θρασύβουλο Στανίτσα, πλην όμως οπαδός ων του Σ. Καρά φοράει ωτασπίδες και τα ακούσματα αυτών των κορυφαίων καλλιτεχνών του χώρου μας από το ένα αυτί του εισέρχονται και απ' το άλλο εξέρχονται, ενώ δεν παραλείπει να ευλογεί τα γένια του προβάλλοντας κατά κόρον την Ελληνική Βυζαντινή χορωδία, της οποίας είναι ιδρυτής και μα(ε)στροχαλαστής.

Στις ομιλίες που κάνει σαν επαΐων (;) σε συνέδρια και στις διαλέξεις που δίδει δεν χάνει την ευκαιρία να προσκενεί

αναστάτωση και σύγχυση στους ακροατές του με όσα εμπαθώς υποστηρίζει προξενώντας ανεπανόρθωτη ζημιά στη Μουσική μας υπεραμνόμενος των δοξασιών του δασκάλου του.

Είναι γνωστό ότι τα έκτροπα που γίνονται στα γήπεδα προξενούνται από τους οπαδούς που είναι μειοψηφία και όχι απ' τους φιλάθλους που είναι πλειοψηφία.

Και οι οπαδοί του Καρά εκτρέπονται σε ατραπούς που δεν οδηγούν πουθενά και προξενούν βλάβες σ' αυτό το θαυμάσιο οικοδόμημα της Μουσικής μας.

Και διερωτώμαι: Καλά! Δεν έχουν ακούσει από δίσκους, μαγνητοταινίες ή δια ζώσης τον Ιάκωβο Ναυπλιώτη, τον Πρίγγο, τον Στανίτσα, τον Καραμάνη, τον Θεοδοσόπουλο, τον Παναγιωτίδη, τον Ταλιαδώρο, τον Εμμανουηλίδη, τον Μαγούρη, τον Χατζημάρκο, τον Διακο-Διονύσιο Φιρφιρή, τον Περιστέρη, τον Πετρόχειλο, τον Παϊκόπουλο και όσους έχουν κατά καιρούς ακουστεί από την εκπομπή του κ. Αγγελόπουλου; Δεν μπορώ να φανταστώ τόση εξάρτηση από ένα φάλτσο και κακόφωνο. Ούτε ναρκομανείς να ήταν! Αυτοί τουλάχιστον προσπαθούν να απεξαρτηθούν. Οι πληγέντες όμως απ' τον Καρά δεν κάνουν καμία προσπάθεια.

Επιτέλους! Ας μην υιοθετήσουν το προσωπικό ύφος κανενός, αν δεν τους αρέσει, αφού αυτό εξαρτάται και από τις φωνητικές ικανότητες κάθε ανθρώπου. Ας εφαρμόσουν τουλάχιστον τα σωστά διαστήματα της Μουσικής μας. Γιατί τόση νοσηρή προσήλωση και επιμονή στις άχρηστες επινοήσεις του Καρά; Από πού άντλησε τη σοφία (;) του ο χαρακτηριζόμενος από τον κ. Αγγελόπουλο σοφός δάσκαλος του Σ. Καρά; Εκ κοιλίας μητρός του; Σε ποιο Ναό διετέλεσε ψάλτης ο Καρά; Γιατί παρόμοια ερωτήματα δεν πήραν απαντήσεις ποτέ;

Κάποτε βρέθηκα και εγώ στη θέση αυτών που κάποιον ακολουθούν, με τη διαφορά ότι άξιζε τον κόπο να ακολουθώ, αφού αυτός που ακολουθούσα ήταν ο

Θρασύβουλος Στανίτσας και δεν είχε ανάγκη από κανενός είδους κάλυψη.

Προ ετών μου χάρισαν το βιβλίο του Ακαθίστου Ύμνου του Σ. Καρά. Από τις υφесоδιέσεις με κόκκινο χρώμα έμοιαζε σαν διορθωμένο ανορθόγραφο κείμενο ενός αναλφάβητου που το έγραψε γνωρίζοντας μόνο τα 24 γράμματα της αλφαβήτου. Το χάρισα λοιπόν με τη σειρά μου στο δάσκαλό μου Ματθαίο Ανδρέου, ο οποίος αφού το μελέτησε με ρώτησε: «Τι είν' αυτά ρε Νικολάκη; Είμαστε σοβαροί; Έτσι ψάλλεται ο Ακάθιστος Ύμνος;»

Οι αναλύσεις των άχρονων υποστάσεων (σημείων ποιότητας) που εφαρμόζει ο Καράς και οι οπαδοί του, από πού προέκυψαν έτσι, όπως τις αποδίδουν; Δεν είναι σωστότερο να αποδίδονται με τον τρόπο που επικρατεί στη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, εκεί που υπάρχει συνέχεια και συνέπεια στην παράδοση; Γιατί, αν δεν είναι φορείς της παράδοσης οι Αρχοντες Πρωτοψάλτες και Λαμπαδάριοι, τότε ποιοι είναι;

Κλείνω τις σκέψεις μου αυτές με μια φιλική υπόδειξη προς τους φανατισμένους οπαδούς του συστήματος Καρά:

«Κύριοι,

Ανοίξτε τα ώτα σας, βγάλτε τις ωτασπίδες, ακούστε και συγκρίνετε τον τρόπο που ψάλλουν οι παραδοσιακοί προικισμένοι πρωτοψάλτες με τον τρόπο του Καρά που έχετε ενστερνιστεί και ανακαλύψτε τον σωστό δρόμο της παράδοσης. Θα διαπιστώσετε ότι δεν υπάρχουν παραμεσάζοντες ήχοι, συνεπτυγμένοι ρυθμοί και συνεχείς έλξεις φθόγγων, που όπου απαιτούνται έχουν σημειωθεί στα παλαιά βιβλία χωρίς να γίνεται κατάχρηση και αλλοίωση των χαρακτηριστικών των ήχων.

Οι προσωπικές, αυθαίρετες και εγωιστικές επεμβάσεις του δασκάλου (;) σας, που με τόσο πάθος υπερασπίζετε, μόνο αναγούλα προξενούν και γι' αυτό το Θεωρητικό του Καρά είναι απορριπτέο».

----- . -----

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Ο ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ

Του Κων/νου Ηλιάδη

Πρωτοψάλτου – Λυκειάρχου – Συγγραφέως

Ως ελάχιστο δείγμα τιμής και ευγνωμοσύνης προς τον έξοχο θεολόγο κληρικό Κωνσταντίνο Οικονόμο τον εξ Οικονόμων παραθέτουμε εν συντομία ολίγα περί της ζωής και της δράσεως του «περιπύστου» τούτου ανδρός.

Ο Κωνσταντίνος Οικονόμος γεννήθηκε στην Τσαριτσάνη της Θεσσαλίας κατά το 1780 έτος. Ο πατέρας του υπήρξε λόγιος ιερέυς. Έτσι, η μόρφωση του Κωνσταντίνου «συνεπληρούτο καθημερινώς» σε ευνοϊκή γι' αυτόν ατμόσφαιρα και «επλουτίζετο θεολογικώς».

Ο Κωνσταντίνος διανύων το εικοστό δεύτερο περίπου έτος της ηλικίας του, χειροτονήθηκε και αυτός ιερέυς. Πολύ δε ενωρίς του απενεμήθη ο τίτλος «του Οικονόμου της Επισκοπής Ελασσόνας». Έκτοτε ωνομάζετο «Οικονόμος ο εξ Οικονόμων». Είναι γνωστή εν πολλοίς η εθνική δράση του Κωνσταντίνου ως ιερέως και διδασκάλου τόσο στην ιδιαίτερή του πατρίδα, όσο και στη φημισμένη Σμύρνη. Ερχόμενος ο Κωνσταντίνος Οικονόμου στην Κωνσταντινούπολη ετιμήθη από τον πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε' (1745-1821) «διά την λαμπράν μόρφωσίν του και το αδαμάντινον ήθος του» με τον μοναδικό τίτλο του «καθολικού (δηλ. γενικού) ιεροκήρυκος της Μεγάλης Εκκλησίας και πασών των Ορθοδόξων του Ελληνικού Γένους Εκκλησιών».

Ακολούθως «προ της ενάρξεως των τουρκικών σφαγών» εφυγαδεύθη από Έλληνες στην Οδησό. Εκεί εξεφώνησε θαυμάσιο επικήδειο προ του σεπτού σκηνώματος του απαγχονισθέντος Εθνομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε'. Μετά ταύτα ο Κωνσταντίνος εγκατεστάθη στην Πετρούπολη, όπου έτυχε εξαιρετικών τιμών από τον Αυτοκράτορα Αλέξανδρο τον Α' (1777-1825). «Τιμάς επεδαψίλευσαν» εις αυτών βασιλείς και άλλων

κρατών, καθώς και πολλές Ακαδημίες. Το 1834 ο Κωνσταντίνος Οικονόμος ήλθε στην Ελλάδα. Εδώ διαμένων συνετέλεσε τα μέγιστα στην τακτοποίηση των ζητημάτων της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας και της σχέσεως αυτής προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον. Λόγω δε των πεποιθήσεών του, καθόσον εθεώρει αυτό θεσμόν σεβάσμιον, έγινε αρχηγός όλων εκείνων που είχαν ταχθεί κατά της Ανεξαρτησίας της Εκκλησίας της Ελλάδος από το Οικουμενικόν Πατριαρχείον. Ο Κωνσταντίνος Οικονόμος απέθανε στην Αθήνα κατά το έτος 1857 και ετάφη στην ιστορική Μονή Πετράκη. Διά της διαθήκης του άφησε σημαντικά χρηματικά ποσά σε διάφορα ιδρύματα. Κατέλιπε όμως πλουσιώτατο και «λίαν αξιόλογον» συγγραφικό έργο, όπου επιδεικνύει θαυμαστή ικανότητα διευκρινίσεως των διαφόρων εκκλησιαστικών ζητημάτων. Είναι αληθές ότι ο Κωνσταντίνος Οικονόμος ήτο ανυποχώρητος στις πεποιθήσεις του. Υπήρξε, ως γνωστόν, πιστός στις αιωνόβιες παραδόσεις της Εκκλησίας με την υψηλότεραν σημασίαν της λέξεως. Αγωνίσθηκε με σθένος ακαταμάχητον κατά των νεωτεριζόντων αντιπάλων του, μάλιστα δε κατά του σπουδαίου θεολόγου κληρικού Θεοκλήτου Φαρμακίδου (1784-1880). Ανάγκη να τονιστεί ότι ο Κωνσταντίνος Οικονόμος διακρίθηκε για τους αγώνες του κατά των καινοτόμων της εποχής, οι οποίοι αποπειράθηκαν να εισαγάγουν στην θεία λατρεία «καινοφανή τετράφωνον μουσικήν». Ο εν λόγω κληρικός υπερασπίσθηκε τότε «την μονοφωνικήν πατροπαράδοτον μουσουργίαν» με ζήλο και επιμονή, διότι ήθελε την λατρευτική μουσική να είναι σύμφωνη με «τας παραδόσεις, το δόγμα και τους κανόνες της Εκκλησίας». Το ζήτημα της εισαγωγής της τετράφωνης μουσικής σε ορθοδόξους ναούς, ήτο εξ εκείνων που «κατεπίκρανεν», όπως ο ίδιος έλεγε, «την ψυχήν του». Ο καθηγητής της Πατρολογίας και Ακαδημαϊκός, αείμνηστος Δημήτριος Μπαλάνος (1877-1959) σκιαγραφών τον Κωνσταντίνο Οικονόμο γράφει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: «Ο Κωνσταντίνος Οικονόμος εθεώρει παράδοσιν

παν ό,τι κατά τας προηγουμένας εκατονταετηρίδας θεολογικώς παρήχθη. Εδέχετο την θεοπνευστίαν των Εβδομήκοντα και ήτο κατά της μεταφράσεως της Αγίας Γραφής εις την Νεοελληνικήν ...»

Είναι αληθές ότι ο περι ου ο λόγος κληρικός ανήκε στην μερίδα των συντηρητικών θεολόγων, πιστός στις παραδόσεις της Εκκλησίας, και δη της μουσικής, «τας οποίας διατήρησε ως αλώβητον παρακαταθήκην» σε ολόκληρη τη ζωή του.

----- . -----

ΤΟ ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
Του Γιώργου Παππά
Διδασκάλου – Μουσικού

Από το απώτατο παρελθόν και μέχρι σήμερα, έχουν γεννηθεί και έχουν περάσει στη λαϊκή μας παράδοση διάφορα μουσικά παρασκευάσματα, τα οποία στο πέραςμα του χρόνου έχουν χαθεί, γιατί δεν άντεξαν στην εξελεγκτική πορεία της Μουσικής. Το είδος της Μουσικής που διατηρήθηκε εδώ και πέντε χιλιάδες χρόνια και το οποίο διαχρονικά επιβιώνει και κρατά και προβάλλει τη μουσική μας παράδοση είναι το πολυφωνικό τραγούδι.

Τα πολυφωνικά μας τραγούδια, εντοπισμένα στην περιοχή του Πωγωνίου και της Βορείου Ηπείρου, αποτελούν στοιχεία ιστορικής έρευνας και προκαλούν το ενδιαφέρον πλείστων όσων μουσικολόγων, τόσο του Ελλαδικού χώρου όσο και του εξωτερικού.

Μετά τον 18ο αιώνα και έπειτα από την προσάρτηση της Β. Ηπείρου στην Αλβανία, επικράτησε να χαρακτηρίζονται με τον τίτλο «Βορειοηπειρώτικα». Όμως ανήκουν στον απανταχού της γης Ελληνισμό.

Στην εποχή του Μ. Αλεξάνδρου αποτελούσαν κοινό μουσικό δημιούργημα και καύχημα της πολιτιστικής

δυναμικής των αρχαίων Ελλήνων. Με τα στρατεύματα των Μακεδόνων και των λοιπών Ελλήνων τα τραγούδια αυτά έχουν περάσει στη Μέση Ανατολή.

Σε πολλά μέρη αυτή της περιοχής τραγουδιούνται πολυφωνικά τραγούδια, τα οποία έχουν διδαχθεί από τους Έλληνες της εποχής εκείνης.

Ο αείμνηστος Μουσικολόγος Παπαϊωάννου ισχυρίζεται ότι υπάρχουν στοιχεία, από τα οποία προκύπτει ότι ο Πυθαγόρας κατέγραψε για πρώτη φορά αυτά τα τραγούδια και μάλιστα με τη δική του σημειογραφία.

Οπωσδήποτε είναι το πιο πανάρχαιο μουσικό δημιούργημα, ενώ για τη χώρα μας είναι το διαμάντι της μουσικής μας παράδοσης.

Αυτό το περισπούδαστο μουσικό αρχιτεκτόνημα είναι γραμμένο σε πεντάτονη μουσική κλίμακα, αντίθετα από την Ευρωπαϊκή και Βυζαντινή μουσική, οι οποίες συνθέτουν σε επτάτονες κλίμακες. Η πολυφωνία είναι προγενέστερη της Ευρωπαϊκής και της Βυζαντινής Μουσικής. Η Βυζαντινή μουσική βασίζεται στο πολυφωνικό τραγούδι. Πήρε από αυτό ό,τι χρειάζεται για τη σοβαρότητα και την κατάνυξη της Θείας Λειτουργίας. Το μέλος της μουσικής αυτής και το ισοκράτημα, όπως και το κανονάρχημα είναι στοιχεία της πολυφωνικής μουσικής. Εκείνο που δεν είναι κοινό σημείο στις δύο αυτές μουσικές είναι το γύρισμα ή το κλώσιμο, τα οποία είναι το στολίδι της πολυφωνίας.

Στο πολυφωνικό τραγούδι ο κανονάρχης προλογίζει τη μελωδούμενη φράση και δεν είναι άλλος παρά ο ρίχτης του τραγουδιού τούτου, ενώ στη συνέχεια ακολουθεί η χορωδιακή εκτέλεση, μετά τον εκτελεστή του μέλους, το γύρισμα σε δεύτερη φωνή ή το κλώσιμο σε πετάγματα εφτάδας και τους ισοκράτες που δένουν τις φωνές πάνω και κάτω από το ίσο ως την υποτονική του τραγουδιού.

Ιδιαίτερα γνωρίσματα αυτού του μουσικού είδους είναι τα μεγάλα διαστήματα σε γρήγορη εκτέλεση και οι διολισθήσεις των φωνών, που πολλές φορές δίνουν θρηνητικό ύφος στο τραγούδι.

Οι ποιοτικοί και χρωματικοί χαρακτήρες του πολυφωνικού τραγουδιού το κάνουν αρκετά δύσκολο στην εκτέλεσή του, γι' αυτό και θεωρείται σημαντικό δημιούργημα και για μας κειμήλιο κληρονομιάς.

Η κίνηση του μέλους μέσα σε λίγους τόνους (πέντε συνολικά) αναγκάζει τον δημιουργό του πολυφωνικού να χρησιμοποιεί πολλές φορές ακόμη και τριημιτόνια, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε σήμερα να καταγράψουμε τα τραγούδια αυτά, έστω και με τη Βυζαντινή μουσική. Η καταγραφή τους είναι δυνατή με ηλεκτρονικά μέσα, αλλά κανένας δεν έχει επιληφθεί αυτής της προσπάθειας από τον φόβο κάποιας παρέκκλισης ανεπίτρεπτης για τα τραγούδια αυτά.

Δυσκολίες υπάρχουν και στην οργάνωση των συγκροτημάτων-εκτελεστών του τραγουδιού, διότι το χρώμα του, η έντασή του και ο συγχρωτισμός δεν αφήνουν περιθώρια οποιασδήποτε επιλογής τραγουδιστών.

Για να τραγουδήσουμε πολυφωνικά ψαχνόμαστε.

Επειδή έχουμε αναφερθεί σε εκείνα τα στοιχεία που ανάγονται στη δημιουργία και την τεχνική του πολυφωνικού τραγουδιού, θεώρησα αναγκαίο να παρουσιάσω λίγες γραμμές το περιεχόμενό του, το οποίο ζηλεύουν τα άλλα μουσικά δημιουργήματα και καλλιτεχνήματα.

Το Πωγωνήσιο μοιρολόι έχει συγκινήσει μεγάλους και μικρούς μουσουργούς, οι οποίοι έχουν εκφραστεί με θαυμασμό για τούτο.

Δραματοποιεί διάφορες πτυχές της ζωής -έρωτα, ξενιτιά, θάνατο- και ξεπερνά σε δραματοποίηση Αισχύλους και Σοφοκλήδες. Είναι καθαρά λυρικό δημιούργημα και συναγωνίζεται τα λογοτεχνικά κείμενα. Οι ρίμες και οι παρηχήσεις των στίχων, μας κάνουν να αμφιβάλλουμε για τη λαϊκότητα του τραγουδιού, το οποίο αναμφισβήτητα είναι προϊόν λαϊκής παράδοσης.

Πέρασαν πέντε χιλιάδες χρόνια ζωής του πολυφωνικού τραγουδιού, επέζησε και μεγαλούργησε,

διασκεδάζοντας τον πόνο και τη χαρά του λαού μας. Όμως σήμερα κινδυνεύει να εξακοντιστεί από την παράδοσή μας και να αντικατασταθεί από τα υστερικά τραγούδια των αγρίων των ΗΠΑ. Το Υπουργείο Πολιτισμού και οι διάφοροι πολιτιστικοί φορείς της κοινωνίας μας απλά και στωικά παρακολουθούν το φαινόμενο του χαμού του παραδοσιακού τούτου στοιχείου.

Εμείς, ο απλός λαός του οποίου δημιούργημα, έκφραση και συντήρηση ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα αυτός ο πολύτιμος θησαυρός της Εθνικής μας ταυτότητας, κάναμε πάντα το καθήκον μας απέναντί του. Όχι μόνο το διατηρούμε μέχρι σήμερα αλώβητο, αλλά εμείς οι Κτισματιώτες το έχουμε προβάλλει σε διεθνή φεστιβάλ, όπως σε Λισσαβόνα, Παρίσι, Λονδίνο κ.α. όπου το πανάρχαιο αυτό είδος της μουσικής μας, απέσπασε όχι απλώς τις καλύτερες κριτικές αλλά και τον θαυμασμό όλων των ειδικών και μη. Επιτρέψτε μου να αναφέρω μόνο τη δήλωση του Υπουργού Πολιτισμού της Αγγλίας, όταν το έτος 1978, μετά από τη θριαμβευτική εμφάνισή μας στο φεστιβάλ Μπαχ του Λονδίνου, μας είπε ενώπιον του πρέσβη μας κ. Ρούσσου: «Αναγγείλατε στον Ελληνικό λαό ότι αυτός και μόνο έχει το δικαίωμα να είναι περήφανος».

Επίσης, για τη διαίωνιση του πολυφωνικού μας, πραγματοποιήσαμε πολλές ηχογραφήσεις ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΩΣ, παλαιότερα και πρόσφατα τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γαλλία. Με λύπη μας πληροφορούμαστε (και ακούμε από τα Μ.Μ.Ε.) ότι κάποιοι έμποροι των μουσικών μας παραδόσεων ερανίζουν πολλά από αυτά, τα παρουσιάζουν ως δικές τους έρευνες και καταγραφές και τα εμπορεύονται. Έτσι κερδίζουν χρήματα και παράσημα. Εμείς ουδέποτε τα εμπορευτήκαμε. Είναι το ιδανικό μας, η ψυχή μας. Προσπαθούμε να τα μεταλαμπαδεύσουμε τελείως αβοήθητοι. Ενώ κάποιοι –τελείως άκοπα και αδάπανα– δρέπουν καρπούς από ξένο γι' αυτούς δέντρο, το οποίο, δυστυχώς, αρχίζει να πάσχει από σηψιρριζία. Νομίζουμε

όμως, ότι αυτό είναι και νομικώς απαράδεκτο αλλά και ηθικώς ανεπίτρεπτο.

Εμείς κάνουμε ό,τι μπορούμε πάντα. Χρέος της Πολιτείας να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της εμπράκτως για τη διαιώνιση του πολυτιμότερου αυτού πολιτισμικού μας στοιχείου.

----- . -----
ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Στεργίου Χρήστος

Α' Ψάλτης Ι.Ν.Αγ. Γεωργίου

Αλεξ/πολη 16-02-06

Αγνάντιας Αλεξανδρουπόλεως

Αγαπητοί συνάδελφοι.

Σας χαιρετώ εγκάρδια από την όμορφη Πρωτεύουσα του Νομού Έβρου, Αλεξανδρούπολη.

Τυγχάνω ιδιαίτερας τιμής να είμαι συνδρομητής του περιοδικού που εκδίδει η ένωσή σας, «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΜΑΧΩΝ». Περισσότερο δε ιδιαίτερη και μεγάλη τιμή για μένα είναι η γνωριμία και η συχνή επικοινωνία με άξιους αγωνιστές, όπως είναι οι κ. Θεόδωρος Ακρίδας και κ. Βασίλης Κατσιφής, ενάντια στις ... «εξωγήινες δυνάμεις που εισβάλλουν στη Βυζαντινή Μουσική μας παράδοση», Από πολύ μικρή ηλικία βρίσκομαι επάνω στα Ιερά Αναλόγια. Μελέτησα ποιήματα και μουσικές συγγραφές πολλών – γνωστών πανελλαδικώς ή μη συγγραφέων-πρωτοψαλτών.

Κανείς όμως δεν με έλκυσε τόσο πολύ όσο οι Αείμνηστοι Άρχοντες Πρωτοψάλτες της Μ.τ.Χ.Ε. Κων/νος Πρίγγος και Θρ. Στανίτσας. Με κόπους και δαπάνες κατόρθωσα να συγκεντρώσω γραπτά και ηχητικά έργα τους. Ομολογουμένως, αποτελούν τα πολυτιμότερα στοιχεία που μπορεί να διαθέτει το αρχείο ενός Ιεροψάλτου. Πολύτιμα, γιατί μέσα σ' αυτά βρίσκεται η Μουσική μας Παράδοση.

Ο πρώτος που με πληροφόρησε για την άκρως αιρετική σχολή Καρά-Αγγελόπουλου ήταν ο αξιότιμος και φίλτατος κ. Θεόδωρος Ακρίδας, αποστέλλοντας μου πάμπολλα φυλλάδια και φωτοτυπίες ενημερωτικού περιεχομένου, τόσο με την εξάπλωση αυτής της αίρεσης όσο και με τον αγώνα σας εναντίον της. Έκτοτε συχνά συναντώ περιπτώσεις που μαρτυρούν την εξάπλωσή της τεχνοτροπίας της σχολής Καρά.

Οι διάφορες εκπομπές, τόσο στον ραδιοφωνικό Σταθμό της Ελλαδικής Εκκλησίας, όσο και σε άλλες συχνότητες, τα βιβλία θεωρητικού και πρακτικού περιεχομένου που είχαν εκδώσει κατά καιρούς καθώς και το ακουστικό υλικό, εμπεριέχουν και αποτελούν –όπως ισχυρίζονται οι ίδιοι- τη σωστή παράδοση!! Θεός φυλάξει! Εγώ, προσωπικά, ποτέ και από κανένα δεν πληροφορήθηκα ότι η ... σωστή παράδοση έχει καμιά 50αριά ήχους με εξωπραγματικές και περίεργες ονομασίες ή ότι παραποιήθηκαν και άλλαξαν εντελώς τα τονικά διαστήματα ...

Οι Καράς-Αγγελόπουλος χτύπησαν κι εδώ (!) στην Αλεξανδρούπολη. Ο Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ναού της πόλης μας, κάθε τόσο αποδεικνύει και καμαρώνει πως υπήρξε μαθητής του κ. Αγγελόπουλου, με τις αλλοπρόσαλλες εκτελέσεις του και περισσότερο με την εν γένει συμπεριφορά του, αφού κατηγορεί και εξυβρίζει Πρίγγο, Στανίτσα και Νικολαΐδη. Η γνωστή στάση του: « .. και τι ήταν αυτοί μωρέ; Ανέβηκαν στο ψαλτήρι του Πατριαρχείου και νομίζουν πως έκαναν κάτι ...!»

Τα ακούτε αγαπητοί μου; Έκτοτε, βέβαια, παραιτήθηκα από τη χορωδία της Μητροπόλεως. Πολύ συχνά έρχονται στο Αναλόγιο του ενοριακού Ναού όπου ψάλλω απεσταλμένοι του, που –όπως κατ' επανάληψη έχω διαπιστώσει- έρχονται για κατάκριση και παρατηρήσεις του τύπου: «Τι είναι αυτά που ψάλλεις ή που τα βρήκες αυτά τα καραγκιοζιλίκια; Στανίτσας; Ποιος ήταν αυτός ρε;»! Αν

είναι δυνατόν. Η αδιαντροπιά και το θράσος τους ξεπερνά κάθε όριο.

Προσωπικά, προσπαθώ, σε μεγάλο βαθμό μπορώ να πω, να κοινοποιήσω και να γνωστοποιήσω ακούσματα και συγγράμματα της ΟΡΘΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ της πατρώας ημών και θεοπνεύστου Βυζαντινής Μουσικής σε γνωστούς και φίλους. Η προσπάθεια πάντοτε μετράει, πόσο μάλλον για αγαθό σκοπό.

Μαζί με το γράμμα σάς αποστέλλω και την αίτηση για την εγγραφή μου ως ενεργό μέλος της ενώσεώς σας.

Μαζί στον αγώνα λοιπόν

Με όλη μου την αγάπη

Σ.Χ.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ενδιαφέρουσα η παραπάνω επιστολή του λαμπρού νέου και εκλεκτού συναδέλφου κ. Χρ. Στεργίου. Παρήγορο και λίαν ενθαρρυντικό το γεγονός ότι η συντριπτική πλειονότητα των νέων είναι προσηλωμένη στις γνήσιες μουσικές παραδόσεις μας. Όπως περιγράφει όμως στην επιστολή του, η συμπεριφορά του πρωτοψάλτου του Ι. Μητροπολιτικού Ναού της Αλεξανδρουπόλεως, σαφέστατα προκαλεί θλίψη και αποτροπιασμό. Μα, να κατηγορεί και να εξυβρίζει Πρίγγο, Στανίτσα και Νικολαΐδη ... «και τι ήταν αυτοί μωρέ; Ανέβηκαν στο ψαλτήρι του Πατριαρχείου και νομίζουν πως έκαναν κάτι ...!» Αίσχος! Τυφλός φανατισμός λοιπόν υπέρ των δοξασιών του Καρά-Αγγελόπουλου και θεοποίησή τους; Και τόσο θράσος, τόση αναισθησία και τόση ασέβεια προς τις άφθαστες κορυφές, τους θρυλικούς μαΐστορες της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής και της ψαλτικής τέχνης, που αποτελούν τα σύμβολα και τα πρότυπα ολόκληρου του ψαλτικού κόσμου; Πότε επιτέλους θα καταλάβουν κάποιοι «τυφλοί τα τ' ώτα, τον τε νουν, τα τ' όμματα» μονολιθικοί, ότι εκείνοι οι Τιτάνες είναι για τη Βυζαντινή Εκκλησιαστική μας Μουσική, ό,τι είναι οι Άγιοι

Πατέρες για την Ορθοδοξία, αφού και οι Μαϊστορες εκείνοι ήσαν αφοσιωμένα και επίλεκτα μέλη της Ορθοδόξου λατρείας; Πώς θα αντιδρούσε η Ι.Σ. εάν κάποιои σύγχρονοι αιρετικοί εξύβριζαν τους Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας; Διότι, δυστυχώς, δεν είναι μοναδική η περίπτωση του πρωτοψάλτου της Αλεξανδρουπόλεως. Τα μόνα προσόντα που διαθέτουν οι προερχόμενοι από τη σχολή Καρά-Αγγελόπουλου είναι η δοκησιοσοφία, ο φανατισμός, το θράσος και η αγένεια.☉Ίνα πληρωθεί το λαϊκό ρηθέν: «σηκώθηκαν τα πόδια να χτυπήσουν το κεφάλι».

Εάν δεν ληφθούν κάποια ουσιαστικά μέτρα από τους κατά περιφέρειες Μητροπολίτες και –κυρίως- από την Ι.Σ., είναι υπερβέβαιον ότι όλο και περισσότερο θα αποθρασύνονται οι αιρετικοί της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής μας μουσικής, οδηγώντας την ίδια σε ολοκληρωτική καταστροφή και την ψαλτική τέχνη σε πλήρη απαξίωση.

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Μόλις πληροφορούμεθα ότι ο Σεβασμιώτατος Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, μετά από εισήγηση των εκεί ψαλτών, προέβη στην γενναία και ορθή απόφαση της απομάκρυνσης του περί ου ο λόγος ψάλτου του εκεί Μητροπολιτικού Ναού. Διερμηνεύοντας τα αισθήματα του συνόλου των προσηλωμένων στην γνήσια μουσική μας παράδοση, καθώς και όλων των μελών της Ενώσεώς μας, ευχαριστούμε θερμώς τον Σεβ/τον κ. Άνθιμον και τον συγχαίρουμε ειλικρινώς για την ευαισθησία και τη γενναία απόφασή του. Το λαμπρό παράδειγμά του ευχόμαστε να μιμηθούν και άλλοι Μητροπολίτες, που έχουν σε ναούς των επαρχιών τους ψάλτες με την αιρετική κα καινοφανή τεχνοτροπία της σχολής Καρά-Αγγελόπουλου.

Επίσης, συγχαίρουμε και όσους συνέβαλαν στην ενημέρωση του Σεβ/του κ. Ανθίμου και συνετέλεσαν στην απομάκρυνση του εν λόγω ψάλτου.

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

----- . -----

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ

Συντ/χος Διδ/λος

Α΄ Ψάλτης

Ι. Ν. Αγίας Μαρίνης Ιωαννίνων

Αξιότιμοι Κύριοι

Είμαι παραλήπτης όλων των τευχών που εκδώσατε μέχρι σήμερα. Σας συγχαίρω για την πρωτοβουλία αυτή. Δηλ. τη σύσταση αυτού του πυρήνα ενάντια στη διαστρέβλωση της Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής και της αδιαφορίας των αρμοδίων φορέων (Ιεραρχίας, Ιεράς Συνόδου, Πανελληνίου Ομοσπονδίας Ιεροψαλτών, Συλλόγων Ιεροψαλτών, Πρωτοψαλτών και Λαμπαδαρίων κ.λπ.). Σας συγχαίρω δε διπλά για την καλλιτεχνική έκδοση και εμφάνιση του 4^{ου} τεύχους.

Θα επιθυμούσα όμως να έχετε περισσότερη εσωτερική δύναμη να διατυπώνετε τις απόψεις σας. Το κακό που έγινε και δυστυχώς συνεχίζεται, δεν αντιμετωπίζεται με ευγένεια. Χρειάζεται θάρρος και θράσος. Τι εννοώ; Π.χ. καταγραφή στο τεύχος σας των ονομάτων εκείνων που συνεχίζουν να διαστρεβλώνουν τη μουσική μας. Να ζητήσετε εγγράφως να αποσυρθεί το Θεωρητικό του Καρά, αλλά να προτείνετε το άλλο που θα το αναπληρώσει.

Γνωρίζετε ότι στο Μουσικό Γυμνάσιο Ιωαννίνων έχει εισχωρήσει το Θεωρητικό το Ηλιόπουλου από μαθητή του κ. Στάθη; Γνωρίζετε ότι στην Ανωτέρα Σχολή Βελλάς υποχρεώθηκαν οι σπουδαστές να αγοράσουν Αναστασιματάριο πλην Ιωάννου; Αγνοώντας γράμμα της Συνόδου; Πρέπει όλα να καταγγέλλονται επώνυμα. Θα

πρέπει τα τεύχη σας να φθάνουν σ' όλους τους συλλόγους, πρωτοψάλτες κ.λπ. Στην ομάδα των «ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ» πρέπει να είναι και νέοι για να μπορούν να γνωρίσουν σε όλους τους συναδέλφους τι κακό έγινε και πώς θα αντιμετωπισθεί.

Τέλος, γνωρίζετε ότι οι περισσότεροι που διδάσκουν Β.Μ. στα Μουσικά Γυμνάσια είναι άσχετοι; Πήραν κάποιο πτυχίο ή δίπλωμα (έχουμε τέτοια σχολή που δίνει διπλώματα και πτυχία με το τσουβάλι) και δεν γνωρίζουν τι είναι και πού είναι το αναλόγιο. Ψάχνουν τα παιδιά να βρουν ύλη να διδάξουν και αφού βρήκαν του Καρά ή του Ηλιόπουλου τούς λύθηκαν τα χέρια. Αυτά μόνο; Προχωρείτε με τόλμη και θάρρος. Όλα στο φως.

Μετά τιμής και αγάπης

N. K.

----- . -----

ΓΕΝΙΚΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» αγωνιούμε και αγωνιζόμαστε για τη διάσωση και διατήρηση των γνήσιων μουσικών μας παραδόσεων. Οι προσπάθειες μας είναι καθαρώς ιδεολογικές. Γι' αυτό παρακαλούμε όλους τους προσηλωμένους στις μουσικές μας παραδόσεις, ερευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, οργανοπαίχτες και φιλόμους να εγγραφούν στην Ένωσή μας. Η όποια βοήθειά τους θα είναι πολύτιμη.

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Αγία Παρασκευή 4/11/05
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Αριθ. Πρωτ. 6313
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πληροφορίες: Αθανάσιος Παπαζαρχής
Τηλ: 210 6013764
Προς: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»
Αιτωλίας 2
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Θέμα: Περί εγκρίσεως του βιβλίου του Σίμωνος Καρρά ως διδακτικού εγχειριδίου.

Σχετ.: Η αριθμ. Πρωτ. 115/19-8-05 επιστολή σας.

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής επιστολής, σας γνωρίζουμε ότι ήδη η Υπηρεσία μας έχει απαντήσει επί του θέματος, (επισυνάπτεται φωτ/φο). Άλλωστε μετά από έρευνα του αρχείου μας των αποφάσεων του Τμήματος Β/θμιας Εκπαίδευσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου σχετικά με την έγκριση του συγκεκριμένου βιβλίου ως διδακτικού εγχειριδίου, δεν προέκυψε ότι έχει ζητηθεί μέχρι σήμερα, από τον συγγραφέα ή πληρεξούσιό του τέτοιου είδους έγκριση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Π.Ι.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΓ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΜΟΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ Α.Π.Θ.

Ευχαριστούμε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο για την απάντησή του σε έγγραφό μας με το ερώτημα εάν και από υπάρχει έγκριση για την εισαγωγή του θεωρητικού του Σ. Καρά στην εκπαίδευση ως διδακτικού εγχειριδίου. Εφ' όσον, λοιπόν, μετά από έρευνα του Π.Ι. «δεν προέκυψε ότι έχει ζητηθεί μέχρι σήμερα από τον συγγραφέα ή πληρεξουσίο του τέτοιου είδους έγκριση», πώς έχει προωθηθεί στην Ελληνική μουσική εκπαίδευση ως διδακτικό εγχειρίδιο; Αμείλικτο ερώτημα, που τα τελευταία χρόνια βασανίζει το σύνολο των θεραπόντων την Εθνική των Ελλήνων μουσική και δικαιολογημένα τους κάνει να απορούν, να εξίστανται και να αγανακτούν. Ποιός – τέλος πάντων – θα μεριμνήσει για την ταχύτερη απόσυρσή του, διότι μόνον ελληνική μουσική δεν πραγματεύεται; Επί τέλους!

ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ

Κάθε ενυπόγραφο κείμενο, εκφράζει τις απόψεις του υπογράφοντος.

Συνδρομές, προαιρετικές

